

QÜESTIONARI A... Víctor del Árbol, escriptor i mosso d'esquadra

“Fa molt temps que no faig vacances”

Del Árbol diu que no portaria ningú a fer una sangria a les Rambles de Barcelona

S. Maria de Palautordera

Tres cançons per posar a l'MP3.

Streets of Philadelphia, de Bruce Springsteen; *Storm*, de Vanessa Mae i *No hi ha demà*, d'Obrint Pas.

Una pel·lícula.

Hacia rutas salvajes, dirigida per Sean Penn.

Un llibre.

Cien años de soledad, de Gabriel García Márquez.

Un restaurant de la comarca.

La Falda del Montseny, a Campins.

Li agrada cuinar?

Sí, però no ho faig gaire bé.

Un plat.

Paella de marisc.

Una beguda.

Qualsevol bon vi d'agulla.

On ha passat les últimes vacances?

Fa molt de temps que no en faig... però les últimes van ser a Nova York.

Té previst fer algun viatge? A on?

Estic fent les maletes per marxar a França: Marsella, Arles i Montpeller.

Un lloc o un racó on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.

M'agrada molt la vall del riu Tenes. Pots perdre't durant hores com si estiguessis dins d'una bombolla d'aire perfecte.

I de Catalunya?

Qualsevol racó de la Costa Brava. Em fascina Begur, al Baix Empordà.

I del món?

El Nepal, com més lluny de la frontera índia i més a prop de les muntanyes de l'Himàlaia, millor.

Un lloc on no portaria mai ningú?

A prendre sangria a les Rambles de Barcelona.

Amb quin alcalde de la comarca se n'aniria a sopar?

M'hauria agradat molt compartir un dinar tranquil amb l'exalcaldessa de Mollet, la senyora Montserrat Tura. Destil·la honestat. Dels que conec personalment, amb el Joan Castaño, de Sant Celoni, o amb el Jordi Xena, de Santa Maria de Palautordera.

Última obra de teatre que ha vist. On?

Els Miserables de Victor Hugo, a Barcelona.

Què és l'últim que ha fet, anar al cinema o llogar una pel·lícula de vídeo o DVD?

Anar al cinema.

Quina pel·lícula era?

Mosso i novel·lista

EL 9 NOU

Víctor del Árbol va néixer a Barcelona el 6 de novembre de 1968, però actualment viu a Santa Maria de Palautordera. Abans d'entrar a treballar als Mossos d'Esquadra, i d'això ja fa 20 anys, va ser seminarista durant cinc anys i va col·laborar al progra-

ma de ràdio *Catalunya sense fronteres*. La seva primera novel·la, *El peso de los muertos*, va guanyar el premi Tiflos, mentre que *La tristeza del samurai* s'ha venut fins ara a més de 10 països. Amb aquesta obra ara ha guanyat el prestigiós Prix du Polar Européen 2012 a la millor novel·la negra europea.

Amenazados (Samuel L. Jackson).

Un programa o sèrie de TV.

Ciudadans del món.

I de la ràdio?

Tinc un secret, de Ràdio 4.

Un lloc per viure.

Qualsevol racó des d'on es pugui veure el Montseny de

ben a prop i tenir-lo a mà.

Coneix algun grup de música de la comarca?

La Troba Kung-Fú.

Ha votat en les últimes eleccions?

Sí.

A qui?

Vaig votar en blanc. Crec en la política però potser

necessitem sang nova.

Quin és l'últim regal que li han fet?

Un llibre i una rosa.

A quina hora acostuma a llevar-se al matí?

Abans de les 7 del matí.

És partidari de les migdiades?

No, tret que no pugui més.

A quin cantó del llit dorm?

A la dreta.

Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?

Una fotografia del racó de la Calma a Sitges, on surt la meua companya.

Esculli una paraula que li agradi (pel so, significat...).

Resiliència: és la capacitat que tenim els éssers humans de sobreposar-nos al dolor i a la nostra pròpia tragèdia per poder sobreviure.

Quin cotxe té?

Un KIA.

L'última vegada que ha anat a missa?

Buff...

Un projecte immediat.

Continuar la promoció de *La tristeza del samurai* i preparar la nova novel·la.

Un insult.

Ets un tros de carn batejada.

Una floreta.

En els teus ulls estic a casa.

Una olor.

L'herba tallada de bon matí.

Un ritual diari.

Cafè i cigarreta en pijama al jardí de casa només d'aixecar-me.

Una mania.

Escriure el primer esborrany a mà.

Un personatge històric Nelson Mandela.

Qui li agradaria ser?

La millor versió de mi mateix.

Un hobby.

Passejar pel bosc.

Un lema.

No confonguis la dignitat amb l'orgull.

Què el treu de polleguera?

El cinisme, la demagògia barata (els xiulets de l'Esperanza...) i la indiferència.

Què canviaria del seu cos?

Jo ja no tinc remei.

Una expressió molt usada.

No sé si m'explico.

Per què o per qui diria una mentida?

Per qui fos necessari. La mentida de vegades és un escut quan no estàs preparat per suportar segons què.

Què el fa riure? I plorar?

A vegades les mateixes coses. M'emocionen els sentiments a flor de pell. A vegades em fa plorar la gent gran.

El seu pitjor malson?

Veure'm en una tempesta enmig d'un mar embravít.

Què té a la tauleta de nit?

Una figura de cristall de Murano, una foto de la meua companya, el llibre que estic llegint ara, les ulleres de llegir i un llapis.

Divendres, 1 de juny de 2012